

“Belirsizliğin Konforu mu, Hakikatin Çağrısı mı?”

(TÜRKÇE VE İNGİLİZCE)

Sessizlik odanın duvarlarına sinmişti. Sözlerin bıraktığı yankı, zihinde yankılanan sorular kadar ağırdı. Gerçek, kimsenin kaçamayacağı bir ışık gibi üzerlerine düşmüştü. Ama **ışığın içine yürümek cesaret isterdi. Kimi gözlerini kapamayı seçer, kimi bakmaya devam ederdi.**

Ateist’in sesi, belki de beklenmedik bir kırılma anının habercisiydi. *"Bu karara üzüldüm..."* demişti. Öyle ya, hakikat uğruna çıkılan bir yol, yolun tam ortasında terk edilmezdi. Eğer hakikat gerçekten aranıyorsa, onu bulmaktan korkmamak gerekirdi.

İnançlı Kişi’nin bakışları masadakilerin yüzünde bir süre gezindi. Konuşulan her kelimenin, her sorunun, her itirazın içinde saklı bir yöneliş vardı. **İnsan, bazen itiraz ederek de hakikate yaklaşırdı. Zira hakikat, sadece kabul etmekten değil, önce onu sorgulamaktan da geçiyordu.**

Ve şimdi, yolun bundan sonrasında başka bir eşik vardı: **İnsanın sorumluluğu...**

Bir sandalyenin varlığını kabul etmek yetmiyordu. Asıl mesele, ona gerçekten oturabilme cesaretini gösterebilmektir.

İnançlı Kişi, derin bir nefes aldı. Masadakilere baktı. Gözlerinde ne bir yargı ne de bir baskı vardı. Sadece davetkâr bir hakikat çağrısı:

"Şimdi, bu yolculuğa gerçekten devam etmeye hazır mısınız?"

Ve işte, hakikatin kapısı yeniden aralanıyordu...

İnançlı Kişi: Hatırlarsanız, sandalye örneğinde bir sandalyenin var olabilmesi için bir dizi alet ve sürecin gerektiğini konuşmuştuk. Ancak **bu aletlerin ve süreçlerin bilinçli, irade sahibi, kuvvet, kudret ve hikmet sahibi olmadığı** kabul etmiştik. Bu durumda, sandalyeyi ortaya çıkaran gerçek etkenin, bu **aletlerin ötesinde**, irade ve kudret sahibi bir **“görünmeyen el”** olması gerektiği sonucuna varmıştık.

Gözlerini Deist’e dikti. Sesinde ne öfke ne de sabırsızlık vardı; sadece derin bir kararlılık hissediliyordu.

İnançlı Kişi: Bu “el”in bir yaratıcı olduğu açıktı. Ancak siz, Deist arkadaşım, yaratıcıyı kabul etmekle birlikte, sandalyeyi yapıp onu kendi haline bıraktığını iddia ettiniz.

Odaya derin bir sessizlik hâkim oldu. Deist, farkında olmadan yumruklarını sıktı. İçinde büyük bir düşünce fırtınası kopuyordu. Soru işaretleri, inkârın ve kabulün kesişim noktasında birbirine çarpıyordu. İnançlı Kişi devam etti:

İnançlı Kişi: Daha sonra, **bu eserin bir amaç ve hikmetle yaratıldığını ve eser sahibinin eserini sahihsiz bırakmayacağını** delilleriyle ortaya koymaya çalıştık. Fakat o noktada siz, tıpkı Agnostik arkadaşımız gibi, “**Ya şöyle olursa ya böyle olursa**” diyerek **bilinmeyenlere** sığınmayı tercih ettiniz. Bu tutum, meseleyi çözmekten çok, onu ertelemeye ve belirsiz bırakmaya yöneliyor.

Deist, bu sözleri duyunca kaşlarını çatıp gözlerini kaçırıldı. **Çünkü içten içe biliyordu: Belirsizliğe sığınmak, hakikati kabullenmekten daha kolaydı.** İnançlı Kişi, derin bir nefes aldı ve sözlerini daha da kesinleştirdi:

İnançlı Kişi: Şimdi şunu fark ediyorum: Asıl sorun, kâinata bakış açınızda yatıyor.

Bütün gözler ona çevrildi.

İnançlı Kişi: Günlük hayatta bir olay ya da oluşum karşısında “**Ne?**”, “**Neden?**”, “**Nasıl?**”, “**Nerede?**”, “**Ne zaman?**” ve “**Kim?**” (5N1K)

¹ sorularını sorarken, kâinatın ve kendimizin var oluşuna dair “**Kim?**” sorusunu sormaktan kaçırıyorsunuz.

Masadakiler, derin bir sessizliğe büründü.

İnançlı Kişi: Diğer sorular üzerinde duruyor, “**Nasıl?**”ı tüm detaylarıyla anlatıyor ve onunla oyalanıyorsunuz. Ama “**Kim?**” sorusu sizin için adeta bir **tabu**.

İnançlı Kişi’nin gözleri, birer ok gibi odadakilere yöneldi.

İnançlı Kişi: Size sormak isterim: **Neden “Kim?” sorusundan kaçırıyorsunuz?** Bu soruyu sormamak, meseleyi çözmek yerine sadece öteler. “**Akılın gereklerini yerine getiriyoruz**” derken, vicdanınızın sesini neden susturuyorsunuz?

Deist'in nefesi hızlandı.

İnançlı Kişi: Hiç değilse vicdanınız size şu soruyu sormaz mı?

“BEN VAR EDİLMİŞSEM, BENİ VAR EDEN KİMDİR?”

Odayı kaplayan sessizlik, artık sessizlik değil, derin bir yüzleşmeydi. İnançlı Kişi, bakışlarını Deist'ten çekmeden devam etti:

İnançlı Kişi: Vicdan, bu sorunun ardından bir başka temel gerçeği daha gündeme getirir:

“EĞER VAR EDİLMİŞSEM, BU YARATICIYA KARŞI SORUMLULUKLARIM NELERDİR?”

Deist, başını kaldırdı. Gözlerinde sorgulama ve belki de ilk kez, korku vardı. İnançlı Kişi, bu sessiz tepkileri okuyarak ekledi:

İnançlı Kişi: Peki, sizce neden bu sorumlulukları kabul etmekten kaçıyoruz?

Gözlerini kısarak ekledi:

İnançlı Kişi: Çünkü hakikati kabul etmek, yalnızca düşüncelerimizi değil, yaşamlarımızı da değiştirir.

İnançlı Kişi, son cümlesini söyledikten sonra odadaki sessizlik derinleşti. Konuşulanlar havada asılı kalmış, zihinlerde yankılanıyordu.

Deist, uzun bir nefes aldı. Gözleri, bilinçsizce masanın üzerindeki çizgilere kaydı. Bir şeyleri sorguluyordu, ama henüz adını koyamıyordu. Ateist, bu sefer itiraz etmek için değil, gerçekten anlamak için dinliyordu. Agnostik, sandalyesinde hafifçe öne eğilmişti.

İnançlı Kişi, bakışlarını tek tek masadakilerin üzerinde gezdirdi. Bu noktada artık mesele, **yalnızca “varlık nedenini sorgulamak” değil, insanın “bu düzen içindeki yerini idrak” etmektir.**

Ve sonra, sesi odadaki sessizliği bir kez daha yararak sordu:

İnançlı Kişi: Peki, insan? Kâinatın içinde bir düzen varken, insanın da bir vazifesi olması gerekmez mi?

Bir anlık sessizlik...

İnançlı Kişi: Eğer insan başıboş değilse, onun yaptıkları **neden kaydediliyor?**

Bu soru, bir öncekinin yankısı gibi odanın içinde dolaştı. Ve şimdi, varoluş yalnızca bir başlangıç meselesi olmaktan çıkıyor, sorumluluk meselesine dönüşüyordu.

Bir sonraki bölümde, insanın vazifesi üzerine konuşacağız...

İşte, varoluşun en büyük sorusuyla yüzleşme zamanı...

Bir sonraki bölümde görüşmek üzere, inşallah...

¹ 5N1K, bir olay veya durumu kapsamlı bir şekilde analiz etmek ve anlamak için kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntem, “**Ne?**”, “**Neden?**”, “**Nasıl?**”, “**Nerede?**”, “**Ne zaman?**” ve “**Kim?**” sorularının baş harflerinden oluşur. Bu sorular, incelenen konunun tüm yönlerini detaylı bir şekilde ele almayı sağlar.

5N1K Soruları ve Amaçları:

- **Ne?:** Olayın veya durumun ne olduğunu belirler.
- **Neden?:** Olayın veya durumun neden meydana geldiğini sorgular.
- **Nasıl?:** Olayın veya durumun nasıl gerçekleştiğini açıklar.
- **Nerede?:** Olayın veya durumun nerede meydana geldiğini belirtir.
- **Ne zaman?:** Olayın veya durumun ne zaman gerçekleştiğini gösterir.
- **Kim?:** Olayla veya durumla ilgili kişileri tanımlar.

Bu soruların her biri, incelenen konunun farklı bir boyutunu aydınlatarak, bütüncül bir anlayış geliştirmeye yardımcı olur.

5N1K yöntemi, özellikle gazetecilik, habercilik ve eğitim alanlarında yaygın olarak kullanılır. Gazeteciler, haber hazırlarken bu soruları kullanarak okuyuculara eksiksiz ve doğru bilgi sunmayı hedefler. Eğitimciler ise öğrencilerin eleştirel düşünme becerilerini geliştirmek için bu yöntemi kullanır. Ayrıca, araştırma ve problem çözme süreçlerinde de 5N1K yöntemi, konuyu derinlemesine analiz etmek için etkili bir araçtır.